
Van de redactie

Bij een nieuwe lente hoort ook een nieuwe voorjaarseditie van de Nieuwsbrief Hospice Heuvelrug. En hoewel, als ik dit zit te schrijven, enkele dagen geleden nog een flinke storm woedde en ook nu nog de wind behoorlijk guur is, komt die nieuwe lente toch al duidelijk om de hoek kijken en gaan we maar eens aan het werk om de Nieuwsbrief gestalte te geven.

Behalve het gebruikelijke jaaroverzicht van de voorzitter van de Stichting Hospice Heuvelrug vindt u in deze editie nu ook een overzicht van het reilen en zeilen van het hospice in 2007 van de hand van de nieuwe coördinator van het hospice, Marian van der Linden.

En daarnaast ook weer een aantal bijdragen van medewerkers van het hospice, waaronder enkele ontboezemingen van nieuwe medewerkers waarin zij aangeven waarom zij ervoor gekozen hebben om in het hospice te gaan werken, een beeldverhaal hoe vorm en kleur werd gegeven aan het laatste verjaardagsfeest van een van de gasten, een verslag van de perikelen van een gedwongen, gelukkig tijdelijke, verhuizing van het hospice naar een andere locatie eind vorig jaar, en uiteraard, zoals u als trouwe lezer gewend bent, een column van Miep de Putter met weer een ontroerend beeld van de dagelijkse werkelijkheid in het hospice.

De redactie is altijd heel blij met de bijdragen van de mensen die rechtstreeks betrokken zijn bij de werkzaamheden in het hospice, omdat juist die bijdragen aan onze lezers het beste een beeld kunnen geven van wat de dagelijkse praktijk van werken in het hospice inhoudt.

Dat beeld kwam ook heel duidelijk naar voren tijdens het minisymposium dat vier medewerkers van het hospice op 13 maart jl. hadden georganiseerd voor vrijwilligers, teamleden en bestuursleden, bij wijze van afscheid bij hun vertrek om verschillende redenen uit Hospice Heuvelrug. Ik was daarbij aanwezig en heb in een kort verslag geprobeerd de sfeer van die avond weer te geven.

De penningmeester van de Stichting Hospice Heuvelrug levert natuurlijk ook weer een bijdrage. Natuurlijk, omdat de financiën zo'n belangrijk deel van het werk en van de zorgen van het bestuur van de stichting uitmaken. De stichting heeft tot taak om het jaarlijkse tekort in de exploitatie van het hospice aan te vullen en de daarvoor benodigde gelden bijeen te brengen. Tekorten die ontstaan, doordat de reguliere bekostiging vanuit de zorgverzekering onvoldoende is om de zeer intensieve zorg en begeleiding die het hospice wil en moet bieden volledig te kunnen betalen. De stichting kan dat alleen dank zij de jaarlijkse opbrengst van de vaste donaties en eenmalige giften van onze Vrienden.

Een van onze grote zorgen is dan ook hoe we het aantal donateurs nog verder kunnen opvoeren. Een simpele, maar doeltreffende manier om ons te helpen die zorgen drastisch te verminderen zou kunnen zijn dat iedere donateur in zijn of haar directe omgeving één of twee nieuwe donateurs zou werven. Daarmee zouden we ons donateurbestand meer dan kunnen verdubbelen en onze vaste inkomsten navenant.

Last but not least, wil ik aan het eind van dit redactionele commentaar mijn mederedactielid, Jeanette van Osselen, die enkele weken geleden door een ongeval een nare fractuur van haar been heeft opgelopen, van harte sterkte en vooral ook snel beterschap toewensen.

Wim Peek

Colofon

Hospice Heuvelrug

Arnhemse Bovenweg 80
3708 AH Zeist
Tel. 030 698 4280 Fax 030 698 4288
E-mail: info@hospice-heuvelrug.nl

Stichting Hospice Heuvelrug

Bestuur:	Prof.dr. R.H. Kuijten	voorzitter
	G.M. Zegers	vice-voorzitter
	Mr. B.C.J. Leusveld	secretaris
	J. Bakker	penningmeester
	Dr. A. van Osselen-Riem	bestuurslid
	Drs. W.J. Peek	bestuurslid

Postadres:

Postbus 955
3700 AZ Zeist

Bankrekeningen:

Postbank 73 33 663
Rabobank Utrechtse Heuvelrug 39.52.33.801

Telefoon penningmeester: 0315 640 416

Website: www.hospice-heuvelrug.nl

Colofon

De Nieuwsbrief Hospice Heuvelrug is een uitgave van de Stichting Hospice Heuvelrug en verschijnt als regel tweemaal per jaar.

Redactie: Jeanette van Osselen
Wim Peek

Vormgeving: Time - Bureau voor grafische vormgeving,
reclame en drukwerk, Rotterdam

Druk: SWZ Zeist

Van het bestuur Stichting Hospice Heuvelrug

De afgelopen periode heeft veel gevraagd van de medewerkers van het hospice, vooral ook door de, wegens verbouwingen in Heerewegen noodzakelijke, tijdelijke verhuizing naar het naastgelegen Bovenwegen. Gelukkig zijn al deze problemen weer opgelost en is ons hospice weer teruggekeerd naar de vertrouwde locatie in Heerewegen.

Onze dank gaat uit naar allen die in zo'n voortreffelijke sfeer de zaken hebben gecoördineerd en uitgevoerd, terwijl de goede zorg voor onze gasten bleef gehandhaafd.

Op het personele vlak zijn er bij een organisatie als het hospice regelmatig (of eigenlijk onregelmatig) mutaties in het personeelsbestand. Niet iedere keer kan dat in de Nieuwsbrief vermeld worden. Deze keer willen we echter een uitzondering maken voor een viertal markante medewerkers die ons in de afgelopen periode hebben verlaten: drie verpleegkundigen (Karin, Petra en Wietske) en Tilly, de coördinator vrijwilligers.

Wietske, die bij ons is geweest vanaf de start van het hospice, gaat van een welverdiend pensioen genieten. Op deze plek onze hartelijke dank voor jullie inzet gedurende vele jaren voor ons hospice. Gezamenlijk hebben deze vier hun afscheid omlijst met een symposium, waarover meer elders in deze nieuwsbrief.

Inmiddels zijn de verpleegkundige vacatures aangevuld en heeft Marianne Broeke de functie van coördinator vrijwilligers op zich genomen; wij wensen haar daarbij veel succes en voldoening.

De jaarlijkse feestavond voor de vrijwilligers en de leden van het zorgteam was dit jaar georganiseerd in het home van de Jeu de Boules vereniging Les Cailloux. Tijdens deze zeer levendig verlopen avond, waarop eenieder zich kon uitleven in het jeu de boules spel, hebben bestuursleden, verpleegkundigen en vrijwilligers elkaar nog weer beter leren kennen.

Uit het gastenoverzicht van 2007 (zie elders in deze nieuwsbrief) blijkt dat Hospice Heuvelrug in 2007 verzorging heeft geboden aan 63 gasten. Dat is een stijging van ongeveer 20% ten opzichte van 2006. Dit is des te meer opmerkelijk omdat medio 2007 een nieuw hospice in onze regio werd geopend, Hospice Demeter in De Bilt. Van de gevreesde overcapaciteit in onze regio is tot nu toe gelukkig niets gebleken. Wel is het aantal gasten dat eerst op een wachtlijst geplaatst moest worden, iets afgenomen maar dat is zeker niet negatief. Het is immers toe te juichen als er direct plaats beschikbaar is op het moment dat professionele hulp van het hospice gewenst is. Ook ons bezettingspercentage is met 77% praktisch onveranderd t.o.v. 2006 (toen 75%). Overigens heeft ons bestuur een goede verhouding met het bestuur van Demeter. Onlangs nog zijn beide besturen bij elkaar gekomen om onderwerpen van gezamenlijk belang met elkaar te bespreken.

Het merendeel van onze gasten was ook in 2007 afkomstig uit de Utrechtse heuvelrug, vooral uit Zeist en Driebergen, waarbij

de nadruk van de aanvragen voor opname vooral lag bij de gast zelf en de familie, het maatschappelijk werk en de huisartsen uit de regio. Veel huisartsen uit vooral Zeist en naaste omgeving blijven hun medische zorg ook verlenen als de gast in het hospice is opgenomen, waar onze vaste huisarts, dokter van Kessel, te allen tijde bereid is met haar deskundigheid op palliatief gebied ondersteuning te bieden.

Al eerder hebben we er op gewezen dat de palliatieve zorgverlening aan onze gasten het meest tot zijn recht komt als de opname in het hospice niet tot het laatste moment wordt uitgesteld. Hoewel het zeer invoelbaar is dat de gast liefst zo lang mogelijk thuis wil blijven is hij of zij toch gebaat bij een periode van gewenning en rust in het hospice terwijl de naaste omgeving nog fit genoeg is om morele steun te verlenen.

Hoewel het aantal gasten met kwaadaardige nieuwvormingen en een korte levensverwachting nog verreweg in de meerderheid is, zien wij toch dat mensen met chronische aandoeningen zoals neurologische of cardiale problemen in toenemende mate de weg naar het hospice vinden. Wij hopen dat deze tendens doorzet en dat meer gasten met een levensverwachting van korter dan drie maanden, de officiële termijn voor een verblijf in het hospice, kunnen worden opgenomen om gebruik te maken van de deskundigheid van het hospice.

Het zou ook goed zijn als meer gebruik gemaakt zou worden van de mogelijkheid om gasten slechts tijdelijk in het hospice onder te brengen, om even wat opluchting te brengen voor de mantelzorg als deze overbelast dreigt te raken. Ook zou de deskundigheid van het hospice meer ambulant beschikbaar kunnen komen voor de mensen thuis als de officiële thuiszorg niet voldoende hulp kan bieden. Maar dergelijke activiteiten worden (nog) zeker niet vergoed door de overheid, en onze inkomsten van donateurs en sponsors zijn hiervoor ook niet voldoende. Want laatstgenoemde inkomsten worden uitsluitend besteed aan de directe zorg voor onze gasten zoals b.v. voor de aanstelling van de coördinator vrijwilligers, de geestelijk verzorger, de begeleider naasten en de benodigde artikelen die niet door andere instanties worden betaald.

Het is daarbij goed te vermelden dat familieleden van vrijwel alle gasten gebruik maken van een of andere vorm van nazorg, die dank zij Uw geldelijke bijdrage tot stand kan komen. Dit is een wezenlijk en onmisbaar onderdeel van de palliatieve zorg, dat echter door de officiële instanties niet vergoed wordt.

U begrijpt dat wij onze donateurs en sponsors daarvoor zeer dankbaar zijn en blijven.

Prof.dr. R.H. Kuijten, voorzitter bestuur
Stichting Hospice Heuvelrug.

Hospice Heuvelrug: Overzicht Gasten 2007

Aantal opgenomen gasten in de periode 01-01-2007 tot 31-12-2007: 63

Onderverdeling :

33 mannen
30 vrouwen

In 2007 verbleven 3 gasten tijdelijk in het hospice doordat zij teruggeplaatst konden worden naar huis.

Opname gevraagd door:

Gast zelf of familie	18 gasten
Maatschappelijk werk	19 gasten
Huisarts	13 gasten
(transfer)verpleegkundige	10 gasten
overige	3 gasten

Herkomst gasten:

Van thuis	32
Diak Zeist	13
Diak Utrecht	9
Antonius ziekenhuis	4
U M C	2
Zkhs Oude Rijn	1
Meander A'foort	1
Gelderse Vallei	1

Medische diagnose;

Maligniteit	53 gasten (84%)
Longtumor	12
Pancreastumor	6
Mammatumor	5
Blaastumor	5
Slokdarmtumor	3
Hersentumor	2
Niertumor	2
Overige tumoren	18

Regionale herkomst gasten:

Zeist	25
Driebergen	9
Utrecht	5
Austerlitz	3
Huis ter Heide	2
Den Dolder	2
Bilthoven	3
De Bilt	2
Doorn	2
Wijk bij Duurstede	2
Amersfoort,Woudenberg, Odijk, Bunnik,Soesterberg, IJsselstein, Nieuwegein, Soest ieder	1

Niet maligne aandoeningen:	10 gasten (16%)
Neurologische ziekte	4
Hartfalen	3
Overige	3

Verpleegdagen:

In 2007 gerealiseerde verpleegdagen:	1692
Bezettingspercentage:	77 %

Gemiddelde verpleegduur:

Onderverdeling : < 1 week	13 gasten
1 week tot 1 maand	31 gasten
1 maand tot 2 maanden	9 gasten
2 maanden tot 3 maanden	9 gasten
3 maanden (104 dagen)	1 gast

Wachlijsten:

Zonder wachtlijst opgenomen:	33 gasten
Na wachtlijst opgenomen:	29 gasten
Onbekend:	1 gast

Medische verzorging:

Door onze hospice-arts, mw. van Kessel:	37 gasten (59%)
Door de eigen huisarts:	26 gasten (41%)

Leeftijd gasten;

Oudste gast	97 jaar
Jongste gast	41 jaar

Gemiddelde leeftijd : 75,8 jaar

Ongeveer 75% van de gasten was 70 jaar of ouder.

Een laatste verjaardag

Op een nacht werden er op het hospice stilletjes voorbereidingen getroffen voor een verjaardagsfeest. Een 61ste verjaardagsfeest wel te verstaan. Meneer kijkt hier enorm naar uit.

In het holst van de nacht was de verpleegkundige druk en creatief in de weer met plakband, schaar, ballonnen, slingers en papier-maché. "het feest was eigenlijk al zachtjes begonnen"!

De bloem die 's nachts was geboren heeft de jarige in de nachtelijke uren opgespeld gekregen en heeft daar zelfs niets van gemerkt.

De bloem werd in de ochtend met blijde verrassing ontdekt. Meneer was ontroerd en toen de verpleegkundigen gingen zingen, was zijn verjaardag echt begonnen.

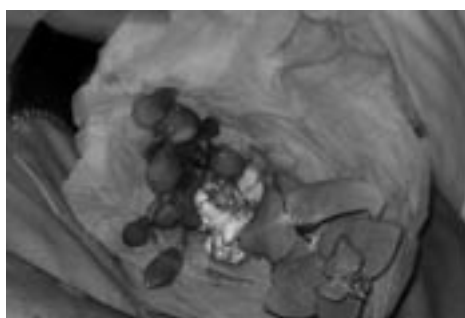

Ook in de woonkeuken is aan meneer gedacht.

De grote trek liet hij nog even groeien om later uitgebreid te kunnen brunchen met zijn vrouw, zoon, vrienden en familie in de 2e huiskamer.

De slingers, ballonnen, hapjes en drankjes, wat op een verjaardagsfeest echt thuis hoort, maakte de sfeer compleet: Het feest kon beginnen!

Máár de zelfgemaakte bloem van de nachtzuster was wel héél speciaal. Deze dag werd niet alleen gevierd, ze werd ook gedragen!

Tanja van Ee,
verzorgende Hospice Heuvelrug

Waarom ik liever in het hospice werk dan in het ziekenhuis

Na vier jaar ziekenhuiservaring kwam steeds meer het gevoel naar boven van: is dit nu wat ik wil? Hoe kan ik voldoende kwaliteit van zorg blijven geven in de hectiek van alle dag in het ziekenhuis?

Daarbij komt dat ik in het ziekenhuis altijd een bijzonder gevoel heb gehad, wanneer ik te maken had met terminale zorgvragers. Mijn interesse lag bij het zorgen voor en geven van aandacht in het laatste stukje van iemand zijn leven en dat van zijn naasten. Het gaat in het ziekenhuis vooral om de intentie want veel tijd is er niet.

Afgelopen zomer ben ik in het hospice begonnen als oproepkracht en heb nog een poos mijn baan in het ziekenhuis aangehouden om vooral het verschil van werken te kunnen ervaren en waar uiteindelijk mijn hart lag.

De weegschaal ging de kant van het hospice op en ik heb er nog geen moment spijt van.

Het voelt als thuishkomen (ooit ben ik er begonnen als vrijwilliger). Het is de warme hartelijke sfeer, het samenwerken met fantastische collega's en de inzet van vrijwilligers, ruimte voor emoties als dat aan de orde is, die maken dat het heerlijk is om met elkaar voor onze gasten te zorgen en een stukje met ze op te mogen lopen. Iedere gast beleeft en doorleeft zijn eigen proces en ik vind het steeds weer bijzonder om dit mee te mogen beleven en hier mijn aandeel in te hebben.

Betty van Wijk, verpleegkundige Hospice Heuvelrug

Wat is leuk aan werken in het hospice t.o.v. de thuiszorg?

Ook ik werk net als Betty als verpleegkundige in het hospice. Daarvoor heb ik een aantal jaren als verpleegkundige in de wijk gewerkt.

In de thuiszorg is het leuk om mensen in hun eigen omgeving te bezoeken. Je ziet aan de inrichting wat voor mensen het zijn. Wat zij belangrijk vinden wordt weerspiegeld door de omgeving waarin ze leven. Je mag als verpleegkundige steeds bij de mensen op bezoek komen.

In het hospice is dit anders, daar komen de mensen bij ons te gast. Wel is het fijn om te zien dat de gasten (en hun naasten) de kamer in het hospice vaak zo'n eigen karakter weten te geven, waardoor ik, ook in deze hospice-situatie, weer bij de gasten op bezoek kom. Ik voel dan ook vaak dat ik echt hún ruimte binnenkom.

Dat is ook zo bijzonder voor mij aan het hospice: het zijn als het ware zeven wooneenheden in één: zes gastenkamers en het hart van het hospice: de keuken.

Vanuit hun eigen kamer kunnen de mensen naar de keuken komen. Het is een grote woonkeuken, daar wordt koffie en

thee gedronken, gekookt en aan de tafel vinden vele bijzondere gesprekken plaats. Er is ruimte voor een lach en een traan.

Wat de thuissituatie regelmatig zwaar maakt is dat de familie vaak overbelast is door alle zorgen die op hen af komen. Er moet daar steeds veel geregeld worden om in te spelen op de steeds weer veranderende situatie. Dat geeft dynamiek, maar vreet ook veel energie, waardoor er van afscheid nemen (in veel gevallen) te weinig terecht komt.

Het werken op het hospice is werk wat ik volledig vanuit mijn hart doe. Het regelen van allerlei zaken, de vele waardevolle gesprekken, en het werken en 'zijn' bij de mens die aan het einde van zijn/haar leven komt is bijzonder. Ook het mogen werken met de vele inspirerende vrijwilligers is fijn. Stuk voor stuk mensen die in hun vrije tijd naar deze fijne plek toekomen, zodat we samen een sfeer kunnen neerzetten waarin het 'goed' sterven en afscheid nemen is. Een sfeer van warmte, liefde en overgave.

Rita Vervoort, verpleegkundige Hospice Heuvelrug

Samen kijken naar de toekomst

Onder de titel "Van Idealisme naar Realisme - Samen kijken naar de toekomst" hebben vier medewerkers op 13 maart jl. een minisymposium georganiseerd ter gelegenheid van hun afscheid van Hospice Heuvelrug.

Wietske van Rijckevorsel, Karin van Aalst en Petra Tasseron werkten, al sinds het in 1999 zijn deuren opende, als verpleegkundigen in het hospice. Tilly de Kruyf was er sinds 2005 werkzaam als coördinator vrijwilligers.

Als werkers van het eerste uur hielden Wietske en Petra een inleiding, waarin werd teruggekeken op die eerste jaren in het hospice, waarin geleidelijk de kennis, de organisatie en de ervaring werden opgebouwd die voor een goede hospicezorg nodig is, in aanvankelijk heel wat primitiever omstandigheden en huisvesting dan we nu in het hospice kennen. Waarin het vertrouwen moest worden verkregen van gasten en hun naasten en ook verwijzende artsen, die soms duidelijk hun twijfel lieten blijken ten aanzien van de deskundigheid van de in het hospice werkzame verpleegkundigen.

Terugkijkend op die periode werd nog eens goed duidelijk hoeveel er in de afgelopen negen jaar in het hospice is bereikt.

Vervolgens gaven Karin en Tilly, via een kort overzicht van het ontstaan en de ontwikkeling van de palliatieve zorg en hospicezorg in Nederland, hun visie op de toekomstige ontwikkeling van de hospicezorg en op de waarden die daarbij van belang zijn.

Na een korte pauze werd in groepjes hierop verder ingegaan. Daarbij moest ieder voor zich uit een lange lijst van voor de hospicezorg relevante waarden een keuze maken van de vijf waarden die zij of de spaarzaam aanwezige hij (want hospicezorg is kennelijk een overwegend vrouwelijke 'bedrijfstack') het belangrijkste vond. Vervolgens werden deze in de groep bediscussieerd en werden hieruit drie waarden gekozen die het vaakst waren genoemd.

Aan het eind werd hierover per groep gerapporteerd.

Dit leverde een geanimeerde discussie met soms in de eindrapportage verrassende conclusies en hilarische reacties van de aanwezigen.

Onder het genot van een hapje en een drankje werd vervolgens van het viertal afscheid genomen.

Wietske gaat nu haar werkzaam leven als verpleegkundige verruilen voor een welverdiend pensioen, Petra en Tilly hebben elders binnen Warande een andere functie aanvaard en Karin

maakt sinds enige tijd haar in Hospice Heuvelrug opgedane ervaring ten nutte in het recentelijk geopende Academisch Hospice Demeter in De Bilt.

Tilly de Kruyf is inmiddels in het hospice als coördinator vrijwilligers opgevolgd door Marianne Broeke.

Wim Peek

Strijd

Weinig geluk

Hij was net zo oud als ik maar hij vond het niet erg om te sterven. Zo gelukkig was zijn leven niet geweest. In het gezin waarin hij was opgegroeid was veel mis gegaan. Toen hij er eindelijk over begon te vertellen was hij eigenlijk al te zwak om te kunnen praten. De pijn van zijn verhaal kostte hem heel veel energie terwijl het praten zelf ook pijn deed. Voor de zoveelste keer zag ik hoe belangrijk het is om je zielenpijn onder ogen te zien als je nog sterk en gezond bent. Als je gaat sterven zal het zeker weer langs komen maar met een beetje geluk zit het dan niet als een spook naast je bed. Zijn leven als volwassen mens was ook niet zo gelukkig geweest. En toen belandde hij in ons hospice.

Stank

Door zijn ziekte verspreidde hij een afschuwelijke geur. We haalden mos uit het bos en gebruikten aromatherapie maar het was bijna niet te harden. Daarnaast hoestte hij met veel gerochel hele slierten vies sputum op. Ik kon wel huilen toen ik hem moest vertellen dat hij om die reden niet meer met de andere gasten in de keuken mee kon eten. Daar genoot hij juist zo van.

Genieten.

's Morgens kon ik direct zien hoe hij ervoor stond. Ontspannen met pretoogjes, of met een dikke rimpel in zijn voorhoofd en pijn in zijn ogen. Het is ons een hele poos gelukt die rimpel weer weg te krijgen met een goede anti-decubitus matras en de juiste dosering van medicatie tegen pijn en benauwdheid. Hij genoot zichtbaar van lekker eten dat zijn schoonzusje voor hem

Waarom als vrijwilliger in een hospice?

Tja, een stukje schrijven als kersverse vrijwilligster bij Hospice Heuvelrug en vertellen waarom ik dit wilde...best moeilijk eigenlijk, maar laat me het eens proberen.

Al enige jaren was ik enthousiast over het idee en de opzet van een hospice. En daarbij speelde ook altijd een gevoel van: daar wil ik ook ooit wel eens gaan werken.

Hoe krijgt zo'n idee vorm? Ten eerste was mijn moeder enige jaren buddy voor aids-patiënten in Amsterdam en dat vond ik fantastisch en dacht altijd: dat zou ik ook wel kunnen en willen. In de afgelopen jaren heb ik eerst mijn schoonzus, daarna mijn schoonvader en een jaar geleden mijn broer verloren na een lang en zwaar ziekteproces. Alledrie zijn ze tot het laatste toe thuis geweest en ook thuis verzorgd en uiteindelijk thuis overleden. En ik heb dat 3x van heel dichtbij meegemaakt en heb met name bij mijn broer ook bij de verzorging geholpen. Ik vond het fijn daar zo intensief bij betrokken te mogen zijn en heb toen ook ervaren hoe prettig het voor hen was om gewoon in hun eigen vertrouwde omgeving te mogen "overgaan".

Maar ik besepte ook dat deze situatie niet voor iedereen haalbaar is en daarom is een hospice, naar mijn idee, een heel goed alternatief. Een alternatief dat heel dicht de huiselijke situatie benadert, alleen met misschien nog wel meer professionele en liefdevolle aandacht en zorg én verzorging voor de zieke....

Mijn idee was altijd om bij een hospice te helpen als ik met pensioen zou zijn, maar afgelopen oktober heb ik mijn baan in het onderwijs (waar ik ruim 25 jaar met heel veel plezier voor de klas heb gestaan) opgezegd, om uiteindelijk nog eens iets heel anders te gaan doen...

Ik ben nog zoekende maar kort achter elkaar kwam het hospice als het ware twee keer aan me voorbij: eerst doordat ik Maria Hoefnagels ontmoette, die daar als verpleegkundige werkzaam is....dat vond ik best toevallig! En toen ik, ongeveer 2 weken daarna, op een advertentie stuitte van het hospice waarin er nieuwe vrijwilligers werden gevraagd, heb ik dit gelezen alsof het voor mij persoonlijk geschreven was. Ik ben daar toen gelijk op ingegaan door concreet de telefoon te pakken en een afspraak te maken voor een gesprek. Ik dacht ook: waarom niet nú al in plaats van het nog jaren uitstellen... En toen kwam, feitelijk mijn eerste échte kennismaking met een hospice.

Al bij de eerste stap over de drempel van het hospice ervoer ik de positieve, warme en huiselijke sfeer en ik voelde me onmiddellijk zeer welkom!

Ik werd tijdens het drie keer 'meedraaien' uitstekend begeleid door diverse zeer ervaren en vriendelijke vrijwilligsters en verpleegkundigen.

Ik heb oprechte bewondering voor de bekwame, warme, liefdevolle en respectvolle aandacht voor de gasten van zowel verpleegkundigen als de vrijwilligers. Het is ontroerend om te zien hoe ieder dat op zijn geheel eigen wijze doet en hoe iedere gast dit op zijn eigen wijze "ontvangt".

Kortom ik ben zeer onder de indruk en ik voel me zeer op mijn plekje hier! Ik hoop van harte nog heel lang mijn bijdrage als vrijwilliger te mogen geven uit juist dít -zo bijzondere- hospice!

Gitta Truijens

maakte. Gehaktballen en boerenkool, hele kleine porties. Hij genoot van onze charmes en gezelligheid. En van de EO " Nederland zingt" dat leek helemaal niet te passen, hij moest er zelf ook om lachen. Op een dag zei hij steeds maar weer "ik ga iets gek doen" Het is er niet van gekomen maar hij had al lol van het idee op zich. Hij werd al zieker en op het laatst was er elke dag die rimpel.

Ik wil nog zo graag leven.

Hij vond het niet erg om te sterven maar hij wilde nog zo graag kerst vieren en oud en nieuw. Kerst hebben we vervroegd. Twee vrijwilligers hebben op een sombere middag in november dat feest met hem gevierd. Ik weet niet hoe ze dat gedaan hebben maar het was zeer geslaagd. Elke ochtend keek hij wanhopig naar een rij medicijnen terwijl hij eigenlijk niet meer kon slikken. Hij had het zelfs niet meer over zijn gehaktballen, maar die

medicijnen wilde hij perse innemen in de hoop nog een poosje te kunnen leven. Uiteindelijk heb ik het hem gewoon gevraagd. "Je kunt niet meer uit bed, je kunt alleen nog roken als wij je sigaret naar je mond brengen, je bent benauwd. Waarom wil je nu nog leven?" "Ik wil zo graag naar buiten kijken, ik hou zo van de natuur" was het antwoord. Ik vroeg hem of ik dan zijn bed wat dicht bij het raam zou zetten maar dat vond hij niet nodig. Tot het laatst toe heeft hij gevochten. Toen hij bijna stierf stapte hij ineens uit bed, het leek wel of hij wegliep voor de dood. Misschien was het allebei waar: hij vond het niet erg om te sterven maar hij wilde nog zo graag leven.

Miep de Putter

Terug van weggeweest!

Even terug in de tijd: voor de Kerst waren we weer terug op ons eigen honk.

"Hoezo?", zult u denken.

Ja, we hebben een uitgebreide logeerpartij op Bovenwegen gehad. Ik zal u vertellen hoe het een en ander in zijn werk is gegaan.

Op een stoute donderdagmiddag in september 2007 kwam het Lisa, onze coördinator, ter ore dat ze op maandag, een week later, de liftschachten in Heerewegen zouden gaan verwijderen.

Menigeen zou denken: oh ja, dat moet natuurlijk gebeuren als er grotere liften in komen, maar Lisa is op zo'n moment wakker en heeft al een idee hoe dat voor onze gasten zal zijn. En als niet alles duidelijk is, dan is het snel georganiseerd om iedereen om de tafel te krijgen, die de juiste informatie over de sloopplannen kan verschaffen.

Het weghalen van deze betonnen wanden van de begane grond tot negen hoog moet dus gebeuren met perslucht en flinke machines, dus dat wordt een enorme herrie! Dat kan niet met onze zieke gasten op het hospice, dus zijn er twee opties: de bouw uitstellen of verhuizen. De bouw uitstellen is geen optie voor de organisatie, dus het wordt verhuizen. We hebben geluk: op Bovenwegen staat nog een hele nieuwe afdeling leeg en die mogen wij inwijken!

Nu ik dit hier zo rustig in mijn nachtdienst op een rijtje zet realiseer ik me wat er in heel korte tijd veel georganiseerd en gepland is, vooral door Lisa, en hoe alle collega's en vrijwilligers er de schouders onder hebben gezet.

Toen het besluit tot verhuizing was genomen kwam alles en iedereen in beweging. De collega's van Bovenwegen hebben alles gedaan om behulpzaam te zijn en hebben ons heel vriendelijk verwelkomd. Het hospice veranderde in een paar dagen in een soort pakhuis. Paklijsten met de spullen die mee moeten maar ook weer niet te veel, verhuislijsten, iedereen op de hoogte stellen etc...

De familie van de gasten heeft ook de handen uit de mouwen gestoken. In de periode dat je weet dat je afscheid moet nemen van je geliefde of dierbare zit je nou niet echt te wachten op een verhuizing.

Ondanks de enorme ingreep die zo'n verhuizing voor alle betrokkenen met zich mee brengt is er nauwelijks irritatie geweest. Vele vrijwilligers boden hun extra hulp aan en er kwam iemand aanzetten met een eigengebakken koek voor bij de koffie.

Wat doorgaans een enorme klus is werd een fluitje van een cent, doordat zoveel handen licht werk maakten.

We hebben een hele goeie tijd gehad op Bovenwegen. Collega's uit alle beroepsgroepen stonden voor ons klaar. De "hospicesfeer" van aandacht en gezelligheid was dankzij iedereen weer snel neergezet. De belangrijkste dingen hadden snel hun vaste plek, maar de huis-en keuken dingen zijn menigmaal verhuisd.

Op de mooie nieuwe afdeling hebben we ons gesetteld en deze op een prettige manier ingewijd. Ik hoop dat deze intentie na ons vertrek voelbaar zal blijven, als dank.

Bovenwegen had echter de plek weer nodig en voor de Kerst zouden we weer terug gaan naar Heerewegen. Af en toe hoorde ik hoe het op het hospice was en zelf zag ik ook de troosteloosheid van zo'n lege huls als ik daar moest zijn. Hoe moest dat nu?

Met dezelfde organisatiekracht en inzet is dat ook weer allemaal heel goed verlopen, nog beter en sneller, want er was een vaste plek voor alles en die hoefde alleen maar te worden opgezocht. In de tussentijd was het hospice ook opgepimpt: de muren een mooi laagje verf met hier en daar een kleurtje, alle houtwerk opnieuw in de lak, kortom ook een feest om weer terug te komen.

Ik herinner me het gevoel toen ik de eerste dienst weer op onze eigen vertrouwde plek ging doen: "hier hoor ik thuis!".

Ik wil nog even stilstaan bij onze gasten, om wie alles draait. Als je naar het hospice gaat is dat je laatste plek. Dat wordt ook zo gezegd en meestal is dat ook zo. De rust die we in die laatste fase willen bieden werd dus ruw verstoord. Onze huidige gasten moesten dus toch nog een keer een verhuizing meemaken.

Natuurlijk was alles goed voorbereid zodat het voor de gasten zo min mogelijk ongemak zou geven, maar onrust gaf het natuurlijk wel.

Het is bewonderenswaardig dat onze gasten er zo veel begrip voor op konden brengen en er geen onvertogen woord is gevallen.

Voor mij geeft dit de veerkracht van de mens aan, zeker in deze fase van het leven.

Maria Hoefnagels,
verpleegkundige Hospice Heuvelrug

Jaaroverzicht Hospice Heuvelrug 2007

Bij de start van een nieuw jaar is het altijd goed om terug te kijken naar de gebeurtenissen van het voorgaande jaar. Kijkend naar 2007 kan worden gesteld dat er weer veel is gebeurd.

Algemeen

Eind 2006 is met het team van Hospice Heuvelrug gesproken over de sterke en zwakke punten (kansen/bedreigingen) van de organisatie. Deze zijn vervolgens vertaald in een aantal beleidsvoornemens voor de komende jaren in het meerjaren beleidsplan 2007 - 2010.

De belangrijke onderwerpen daarin zijn:

- strategische beleidsvorming (externe en interne ontwikkelingen)
- missie en visie
- kwaliteitszorg en certificering.

Het meerjaren beleidsplan van Hospice Heuvelrug wordt vanaf 2008 ieder jaar vertaald in jaarplannen waarin staat beschreven hoe het beleid, wanneer (planning), met welke middelen en onder wiens verantwoordelijkheid wordt geconcretiseerd.

De positionering van Hospice Heuvelrug moet verder vorm en inhoud krijgen, evenals de wijze waarop het hospice zich wil profileren. In 2007 is hiervoor een nieuwe folder uitgebracht.

Daarnaast is een begin gemaakt met het vernieuwen en actualiseren van de web site.

Eind 2007 werd bekend dat Hospice Heuvelrug is toegelaten als aspirant-lid tot de Associatie van Zelfstandige High-care Hospices (opgericht in 2002). Deze associatie zet zich in voor onderlinge kennisoverdracht, uitwisselen van ervaringen vanuit de regionale netwerken, het realiseren van een passende structurele financiering en het afstemmen met de diverse beroepsgroepen.

Op managementniveau was 2007 een 'onrustig' jaar. Begin 2007 werd het hospice geconfronteerd met een plotseling vertrek van de manager. De functie werd waargenomen door de directeur behandeling en begeleiding van Warande. Deze vertrok echter alweer na enkele maanden door het aanvaarden van een functie elders. In november 2007 is een interim manager aangesteld die al bekend was met en in het hospice, zodat de beleidslijnen weer snel konden worden opgepakt.

Daarnaast is er een aantal mutaties geweest in het verpleegkundig team. Dit betekende dat er de nodige tijd moest worden geïnvesteerd in het inwerken van nieuwe teamleden.

Door de verbouwing van de liften in de vestiging Heerewegen, waarin het hospice is gehuisvest, was sprake van geluidsoverlast voor de gasten van het hospice. Dit heeft geleid tot de keuze om tijdelijk gebruik te maken van huisvesting in Bovenwegen, een andere vestiging van Warande. Dit heeft uiteraard geleid tot extra belasting voor zowel de gasten als de teamleden en vrijwilligers van het hospice.

Kwaliteit van zorg

In 2007 is op verschillende manieren gewerkt aan het verbeteren van de kwaliteit van de zorgverlening. Er is aandacht besteed aan de zorginhoudelijke ontwikkeling en aan de deskundigheidsbevordering van de teams.

Een aantal thema's stond centraal:

Zorgdossier

Het zorgdossier is aangepast aan de hand van het gezondheidsmodel met verpleegkundige diagnoses van Gordon. Naast het aanpassen van het zorgdossier door een werkgroep is het verpleegkundig team geschoold in het gebruik van het dossier.

Spirituele zorg

Het project spirituele zorg is in 2007 een vast onderdeel geworden van de dagelijkse zorgverlening in het hospice. Er is een werkgroep ingesteld die in maandelijkse bijeenkomsten de doelstelling bewaakt, namelijk de zelfzorg voor de teams en de zorgverlening aan de gasten. Er is een tweetal themabijeenkomsten georganiseerd voor verpleegkundigen en vrijwilligers.

Ontwikkeling protocollen en richtlijnen

Er is een aantal richtlijnen/protocollen/handreikingen ontwikkeld:

- richtlijn omgangsvormen
- mondzorgprotocol
- rouwkoffers voor kinderen ter ondersteuning bij het afscheid nemen
- actualisering van de introductiemap voor de gasten.

Complementaire zorg

Ontspanningsmassage en aromatherapie zijn een vast onderdeel van de zorgverlening. Er zijn thema-avonden voor verpleegkundigen (aromatherapie) en vrijwilligers (voetmassage). Voor vrijwilligers is een cursus haptonomie georganiseerd.

Geestelijke verzorging en hulpverlener naasten

In 2007 hebben de geestelijke verzorger en de hulpverlener naasten een vaste plaats gekregen naast het verpleegkundig team. Stichting Hospice Heuvelrug heeft de financiering van beide functies op zich genomen wat de continuïteit ten goede komt.

"Koken vanuit het hart"

Het project "Koken vanuit het hart", waarbij de wens van de gast centraal staat, heeft een vaste plaats gekregen in het totale zorgconcept en is uitgebreid van twee naar drie dagen per week waarop op deze wijze voor de gasten wordt gekookt.

Marian van der Linden, manager a.i. Hospice Heuvelrug

Terugblik op 2007

Voor Hospice Heuvelrug werd het jaar 2007 gekenmerkt door een grote hoeveelheid veranderingen op velerlei gebied; de kwaliteit van de zorg en de continuïteit hadden hieronder gelukkig niet te lijden.

Hospice Heuvelrug is een nauwe samenwerking tussen de Stichting Hospice Heuvelrug en de Stichting Warande, waarvan onder meer Heerewegen en Bovenwegen deel uitmaken. Als High-Care Hospice onderscheid het hospice zich van vele andere omdat het hoog gekwalificeerde verzorging kan bieden. Dit betekent dat gasten die een gecompliceerde medische en verpleegkundige verzorging nodig hebben uitstekend kunnen worden verzorgd zonder dat het op een miniziekenhuis gaat lijken. De huiselijke, persoonlijke sfeer blijft de boventoon voeren.

Warande is een organisatie die volop in beweging is en waarbinnen zich vele wijzigingen voltrekken. Heerewegen krijgt een psycho-geriatrie functie en hiermede wordt ook het hospice, dat gehuisvest is in Heerewegen, geconfronteerd. Niet alleen aan de functionele kant maar ook bouwkundig, vonden er ingrijpende wijzigingen plaats. De te verwachten overlast van het aanbrengen van nieuwe liften maakte het noodzakelijk dat het gehele Hospice tijdelijk verhuisde naar Bovenwegen. U kunt zich voorstellen wat voor een operatie dit was. Dankzij de inzet van de professionele staf en de vrijwilligers kon dit goed worden opgevangen en werd de overlast voor onze gasten tot een minimum beperkt. Half december kon het hospice weer terug naar de eigen behuizing.

De financiering van de hospice-zorg door de overheid blijft een doorlopend punt van zorg. Op dit moment wordt er nog per hospice van jaar tot jaar onderhandeld met het zorgkantoor. De invoering van een systeem van Zorg Zwaarte Pakketten (ZZP) voor de intramurale AWBZ kan voor het hospice verstrekkende gevolgen gaan hebben als de vergoedingen dan aanmerkelijk gaan teruglopen. De koepels waar wij lid van zijn proberen de overheid duidelijk te maken dat de zorg die in een hospice wordt geboden meer omvat dan alleen maar verpleging en verzorging. Duidelijkheid is er nog lang niet en dat betekent dat de onzekerheid over de dekking van de kosten nog niet over is.

Dankzij de vele giften en donaties zijn wij in staat om de extra zaken, die buiten de overheidsfinanciering vallen, maar essentieel zijn voor het goed functioneren van het hospice, te kunnen bekostigen. Naast de talloze giften en acties zijn ook de donaties, zowel eenmalig als de vaste jaarlijkse, van onze donateurs onmisbaar voor het kunnen bieden van die extra

aandacht en zorg waar onze gasten nu net behoefte aan hebben. Hierbij nogmaals onze heel hartelijke dank aan alle donateurs, in welke vorm dan ook!

In 2007 konden er weer een groot aantal zaken, zowel in materiele als in niet-materiële zin mogelijk worden gemaakt dankzij de giften en donaties. Enkele voorbeelden hiervan zijn een grote koelkast, aanpassing van de keuken, aanschaffingen voor de bibliotheek, nieuwe vloerbedekking, de vrijwilligersavond en specifieke hospice-gerichte opleidingen. Ook is het hierdoor mogelijk om projecten als de hulpverlening naasten en de geestelijke verzorging te blijven financieren.

Het gehele jaar 2007 door waren nagenoeg alle kamers bezet. Hospice Heuvelrug blijkt dan ook in een grote behoefte te voorzien. De opening van Academisch Hospice Demeter in De Bilt had voor onze bezetting geen nadelige gevolgen.

De kwaliteit van de zorgverlening in het hospice wordt door onze gasten gevoeld als de warmte waarmee zij worden omgeven. Deze warmte komt van de inzet van de professionele staf en de vrijwilligers. Ook in 2007 stond de zeer toegewijde professionele staf onder de leiding van mevrouw Lisa Reiter. Naast de professionele staf konden wij rekenen op een zeer gemotiveerd team van vrijwilligers, die op vele terreinen ondersteuning bieden en mede gestalte geven aan de kenmerkende huiselijke en persoonlijke sfeer. Graag willen wij wijzen op het goede samenspel tussen de professionele staf en de vrijwilligers. Hierdoor ontstaat de bijzondere sfeer waardoor de gasten van het hospice en hun naasten zich op de juiste manier ondersteund voelen.

Het bestuur van de Stichting Hospice Heuvelrug vergaderde in 2007 zes maal. Daarnaast was er tweemaal bestuurlijk overleg met de Raad van Bestuur van Warande. De samenstelling van het bestuur bleef ongewijzigd.

Mr B.C.J. Leusveld, secretaris

Donateurs blijven van groot belang

De ruim 750 donateurs van de Stichting Hospice Heuvelrug hebben in 2007 weer een aanzienlijke financiële bijdrage aan ons werk geleverd. Ruim € 37.000 droegen zij bij, waardoor het stichtingsbestuur in staat was een werkelijke bijdrage te leveren aan het instandhouden en verbeteren van de hoge kwaliteit van zorg, die in het hospice wordt geboden. Hartelijk dank daarom aan al die vaste donateurs, die met grote en kleine bijdragen de basis vormen van de jaarlijkse ontvangsten van de stichting. Zonder de incidentele gevers, die een eenmalige gift overmaakten, op welke wijze dan ook tekort te willen doen, kunnen we vaststellen dat de vaste donaties inmiddels een vaste zekerheid bieden voor een groot deel van onze inkomsten.

In de nieuwsbrief die in oktober van dit jaar zal verschijnen, zult u de financiële verantwoording over het jaar 2007 kunnen lezen.

Acties in 2007

Ook in 2007 hebben we weer acties georganiseerd om het bestand van donateurs op peil te houden en mogelijk uit te breiden. In het begin van het jaar zijn we gestart met het aanschrijven van de personen die in het jaar 2005 een eenmalige bijdrage hadden overgemaakt. In het voorjaar werd dit gevolgd door een direct mailing actie in Wijk bij Duurstede, Cothen en Langbroek en tenslotte in het najaar van 2007 een actie in Amerongen, Leersum en Soesterberg. Hoewel met name van de laatste twee acties de resultaten niet zo goed waren als we bij eerdere acties gewend waren, mag het totale resultaat toch tot tevredenheid stemmen. Wij ontvingen bijna 400 eenmalige bijdragen (ruim € 10.600) en mochten 87 nieuwe donateurs inschrijven die samen ruim € 3.370 op jaarbasis zullen bijdragen.

Acties in 2008

In de afgelopen zes jaar heeft de stichting direct mailing acties gehouden in de gehele Utrechtse Heuvelrug. We meldden al dat de laatste acties minder opbrachten dan we gewend waren. Reden om nu zorgvuldig te overwegen op welke wijze we het werven van donateurs nu gestalte zullen geven. Gezien de hoge kosten van de direct mail acties zullen we die voorlopig in ieder geval even staken. Er wordt nu getracht de bevolking van Zeist en omgeving op een andere wijze met het werk van Hospice Heuvelrug kennis te laten maken en om hun financiële steun te vragen.

Ook u kunt meehelpen

Als een mogelijkheid om nieuwe donateurs te werven doen wij een beroep op u, die een betrokken en trouw donateur blijkt te zijn. Zo vaak horen wij van donateurs hoe zeer zij zich bij het werk van het hospice betrokken voelen en hoe groot hun waardering is voor het werk van de medewerkers van het hospice, zowel de beroepskrachten als de vrijwilligers. U kunt in uw eigen omgeving een 'ambassadeur' van Hospice Heuvelrug zijn en uw familie, vrienden en bekenden informeren door ze bijvoorbeeld deze nieuwsbrief eens te laten zien en ze te vertellen waarom u het hospice steunt. Dat kan dan niets anders dan een wervende kracht tot gevolg hebben waarmee u een financiële steun van hen voor het hospice kunt bereiken.

Fiscaal voordeel

Per 1 januari 2008 zijn de wettelijke bepalingen inzake de aftrekbaarheid van giften voor de Inkomstenbelasting en Premieheffing Volksverzekeringen veranderd. Alleen giften die zijn gedaan aan instellingen die door de belastingdienst zijn aangemerkt als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI)

Een postzegel
is niet nodig

Stichting Hospice Heuvelrug

Antwoordnummer 7014
3700 TA ZEIST

zijn nog aftrekbaar. Deze maatregel is genomen om meer zekerheid te krijgen over het doel van deze instellingen en inzicht over het beheer en de bestemming van de gelden die deze instellingen ontvangen. Ook stelt de belastingdienst eisen met betrekking tot de integriteit van bestuurders. De Stichting Hospice Heuvelrug heeft een dergelijke erkenning gekregen; u kunt uw bijdrage aan onze stichting dus ook in de toekomst bij uw belastingaangifte in mindering brengen.

Als u giften wilt aftrekken, moet u er rekening mee houden, dat niet het volledige bedrag mag worden afgetrokken. Er geldt een drempel van 1% van uw (verzamel)inkomen of - als u getrouwd bent of op een andere manier een fiscale partner hebt - van het totaal van de (verzamel)inkomens van u en uw partner. Een voorbeeld: u hebt een inkomen van € 30.000 en hebt in totaal € 250 aan goede doelen gegeven, dan mag u niets aftrekken, omdat de drempel € 300 bedraagt. Hebt u € 400 aan goede doelen gegeven, dan mag u € 100 op uw aangifte aftrekken, namelijk € 400 -/ - 1% van uw inkomen = € 300. Deze drempel is niet van toepassing als u uw financiële bijdrage voor een termijn van vijf jaar in een notariële akte laat vastleggen. Dan mag u de gehele gift op uw inkomen in mindering brengen en dat kan voor u zeer voordelig uitpakken. En een deel van dat voordeel kunt u dan weer aan het goede doel - het hospice - besteden.

Weer een voorbeeld: u hebt een inkomen van € 30.000 en geeft € 100 aan Hospice Heuvelrug. U mag niets aftrekken, omdat uw gift minder is dan de drempel. Als u uw bijdrage verhoogt tot € 150 per jaar en deze voor vijf jaar laat vastleggen, dan mag u het volledige bedrag aftrekken. U betaalt aan belasting en premie bij dat inkomen 42%; u ontvangt dus terug van de fiscus 42% van € 150, dat is € 63, waarvan u € 50 aan het hospice hebt gegeven en dus nog € 13 zelf overhoudt.

Voor alle duidelijkheid: het heeft geen zin een notariële akte te laten opmaken als u meer goede doelen steunt en het totaal van giften aan andere instellingen al boven het bedrag van de drempel uitkomt. De verplichting die u bij een notariële akte aangaat, geldt voor vijf jaar, maar vervalt in het geval van uw overlijden.

Wilt u meer weten over deze mogelijkheid, bel dan even met de penningmeester van Stichting Hospice Heuvelrug (0315 640416), of stuur een briefje naar Postbus 955, 3700 AZ Zeist, of mail naar info@hospice-heuvelrug.nl. Als u uw bijdrage met ten minste € 50 per jaar verhoogt, worden u geen kosten voor de notariële akte in rekening gebracht.

De bon

In deze nieuwsbrief treft u een bon aan voor aanmelding als donateur. U kunt deze bon gebruiken als u in uw omgeving iemand hebt gevonden die donateur wil worden. U kunt de bon ook gebruiken als u uw eigen bijdrage wilt aanpassen (verhogen) of als u uw bijdrage voortaan automatisch door de stichting wilt laten incasseren van uw bank- of girorekening. Wilt u dan vermelden dat u al donateur bent?

Binnenkort komt de geheel vernieuwde website van de stichting op het internet. Dan kunt u de aanmelding of wijziging ook via internet doen: www.hospice-heuvelrug.nl (klik op Vrienden en dan op Aanmelden als donateur).

Jan Bakker,
penningmeester Stichting Hospice Heuvelrug.

Ja, ik word Vriend van het Hospice Heuvelrug!

- Ik word donateur en draag € , per jaar halfjaar kwartaal maand bij.
- Ik machtig de stichting dit bedrag automatisch van mijn bank- / girorekening nr. af te schrijven.
- Ik verzoek toezending van acceptgiro's voor het betalen van mijn bijdrage.
- Ik maak een eenmalige bijdrage van € , over op uw Postbankrekening 73 33 663.

De heer / mevrouw _____

Adres _____

Postcode _____

Woonplaats _____

Datum _____

Handtekening _____